EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forslaget vedrører vedtagelse af Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er indgået inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC). Forslaget vedtages i henhold til artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

På den 21. partskonference under UNFCCC (kendt som COP 21), som fandt sted i Paris fra den 30. november til den 12. december 2015, blev teksten til en aftale vedrørende styrkelsen af den globale reaktion på klimaændringer vedtaget. Aftalen træder i kraft på tredivtedagen efter den dato, hvor mindst 55 parter i konventionen, som i alt tegner sig for mindst ca. 55 % af de globale drivhusgasemissioner, har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter.

Kommissionen anførte i sin meddelelse om vurdering af følgerne af Parisaftalen[1], at aftalen bør undertegnes og ratificeres hurtigst muligt. Det Europæiske Råd hilste Kommissionens meddelelse velkommen og understregede nødvendigheden af, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater er i stand til at ratificere Parisaftalen hurtigst muligt og i tide til at blive parter heri fra dens ikrafttrædelse[2]. Som et første skridt blev aftalen undertegnet af Kommissionen og Rådet på vegne af Den Europæiske Union og af alle 28 medlemsstater på deres egne vegne ved en undertegnelsesceremoni på højt plan i New York den 22. april 2016.

Parisaftalen er en global milepæl, der styrker den globale kollektive indsats og fremskynder den globale omstilling til et kulstoffattigt og klimaresistent samfund. Den erstatter tilgangen under Kyotoprotokollen fra 1997, som indeholder forpligtelser, der udløber ved udgangen af 2020. Disse forpligtelser ikke vil blive videreført efter 2020.

Med Parisaftalen foreligger der en mulighed med hensyn til økonomisk omstilling, beskæftigelse og vækst. Den er et centralt element i bestræbelserne på at nå bredere mål om bæredygtig udvikling og i at gennemføre EU's prioriteter inden for investeringer, konkurrenceevne, den cirkulære økonomi, forskning, innovation og overgangen til renere energi.

Parisaftalen fastsætter et kvalitativt langsigtet mål for emissionsreduktioner i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C og at gøre en indsats for at holde den nede på 1,5 °C. For at nå dette mål vil parterne udarbejde, meddele og håndhæve successive nationalt bestemte bidrag. På grundlag af den nyeste forskning og den hidtidige gennemførelse vil parterne hvert femte år fra og med 2023 foretage en global statusopgørelse med henblik på at overvåge fremskridt og se nærmere på emissionsreduktioner, klimatilpasning og ydet støtte.

Forud for COP 21 fremlagde parterne i UNFCCC deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag til aftalen. Den Europæiske Union og dens medlemsstater var den 6. marts 2015 den første store økonomi, som meddelte det nationalt bestemte bidrag. Bidraget afspejler 2030-rammen for klima- og energipolitikken, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i oktober 2014[3], og

---

1 COM(2016) 110 af 2. marts 2016.
2 Det Europæiske Råds konklusioner af 18. marts 2016.
3 Det Europæiske Råds konklusioner af 24. oktober 2014.

Europa-Kommissionens plan for at imødegå de globale klimaændringer efter 2020[4]. EU har sat et ambitiøst mål for hele økonomien om senest i 2030 at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen med mindst 40 %.

EU har allerede påbegyndt arbejdet med at opfylde målet om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 40 %. Med hensyn til de sektorer, der er omfattet af emissionshandelssystemet (ETS), vedtog Kommissionen den 15. juli 2015 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer. Forslaget har til formål at opfylde ovennævnte mål for så vidt angår de sektorer, der er omfattet af EU ETS.

Den Europæiske Union og dens medlemsstater har givet udtryk for hensigten om at handle i fællesskab inden for rammerne af Parisaftalen[5], hvilket afspejles i aftalens artikel 4. Unionen og dens medlemsstater er således i henhold til nævnte artikels stk. 18 i fællesskab ansvarlige for at udarbejde, meddele og håndhæve de successive nationalt bestemte bidrag, som de agter at yde, og for at iværksætte nationale modvirkningsforanstaltninger med henblik på at nå målene for det nationalt bestemte bidrag i henhold til nævnte artikels stk. 2.

I henhold til Parisaftalens artikel 4, stk. 16, skal sekretariatet oplyses om denne fælles indsats, herunder det emissionsniveau, som hver part skal holde sig inden for i den relevante periode. Det respektive emissionsniveau, der er tildelt Unionen, omfatter emissioner af drivhusgasser i henhold til direktiv 2003/87/EF. Medlemsstaternes respektive emissionsniveauer og inddragelsen af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i 2030-rammen for klima og energi fastlægges i kommende lovgivning.

Norge og Island har udtrykt hensigt om at deltage i den fælles indsats fra Unionen og dens medlemsstater. Vilkårene for Norge og Islands eventuelle deltagelse vil blive fastlagt i ledsagende lovgivning. Dette forslag foregriber ikke, hvordan Norge og Island vil deltage i den fælles indsats.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I Kommissionens meddelelse af 2. marts 2016 "Vejen fra Paris: Vurdering af følgerne af Parisaftalen" fremhæves det, at den globale overgang til renere energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter i hele det politiske spektrum. Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, som kan give borgerne sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser. Det kræver en fortsat ambitiøs klimaindsats og fremskridt med hensyn til andre aspekter af energiunionen at nå dette mål.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Med EU's 2030-ramme for klima- og energipolitikken fastsættes et ambitiøst mål, der omfatter hele økonomien, om at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen med mindst 40 % senest i 2030 samt mål for vedvarende energi og energieffektivitet på mindst 27 %[6]. Gennemførelse af 2030-rammen for energi og klima er en prioritet i opfølgningen på Parisaftalen. Kommissionen vil senere på året fremsætte forslag om tilpasning af EU's reguleringsmæssige rammer vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi, herunder den nye udformning af energimarkedet.

---

4 COM(2015) 81 af 25. februar 2015.

5 Rådets konklusioner af 18. september 2015.

6 Energieffektivitetsmålet vil blive taget op til vurdering i 2020 med et EU-mål på 30 % in mente.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Forslaget fremsættes på grundlag af artikel 192, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, i TEUF. Artikel 218 fastsætter proceduren for forhandlingen og indgåelsen af aftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande eller internationale organisationer. Særligt fastslås det i stk. 6, at Rådet på forslag af Kommissionen som forhandler kan vedtage en afgørelse om bemyndigelse til indgåelse af en aftale på vegne af Den Europæiske Union.

I overensstemmelse med artikel 191 og artikel 192, stk. 1, i TEUF skal Den Europæiske Union bidrage til forfølgelse af bl.a. følgende mål: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten samt fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

Der findes EU-lovgivning om gennemførelsen af disse mål, som vil skulle ændres for at gennemføre Parisaftalen, og dette kan kun gøres gennem EU-lovgivning.

2016/0184 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På den 21. partskonference inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som fandt sted i Paris fra den 30. november til den 12. december 2015, blev teksten til en aftale vedrørende styrkelsen af den globale reaktion på klimaændringer vedtaget.

(2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2016/590 af 11. april 2016[7] blev Parisaftalen undertegnet den 22. april 2016.

(3) Parisaftalen træder i kraft på tredivtedagen efter den dato, hvor mindst 55 parter i UNFCCC, som i alt tegner sig for mindst ca. 55 % af de samlede drivhusgasemissioner, har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter. Unionen og dens medlemsstater er parter i UNFCCC. I sine konklusioner af 18. marts 2016 understregede Det Europæiske Råd nødvendigheden af, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater er i stand til at indgå Parisaftalen hurtigst muligt og i tide til at blive parter heri fra dens ikrafttrædelse.

(4) Parisaftalen træder i stedet for tilgangen under Kyotoprotokollen fra 1997.

(5) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte bestræbelserne på at holde den nede på 1,5 °C over det førindustrielle niveau. For at nå dette mål vil parterne udarbejde, meddele og håndhæve successive nationalt bestemte bidrag.

(6) I henhold til Parisaftalen foretager parterne fra og med 2023 en global statusopgørelse hvert femte år på grundlag af den nyeste forskning og den hidtidige gennemførelse med henblik på at overvåge fremskridt og se nærmere på emissionsreduktioner, klimatilpasning og ydet støtte; hver parts successive bidrag skal udgøre et fremskridt i forhold til partens bidrag på pågældende tidspunkt og afspejle dens største ambitioner.

(7) Det Europæiske Råd tilsluttede sig i sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken[8] et bindende mål om senest i 2030 at

[7] EUT L 103 af 19.4.2016, s. 1.
[8] EUCO 169/14.

reducere drivhusgasemissionerne med mindst 40 % på EU-plan sammenlignet med 1990. På Rådets møde den 4. marts 2015 godkendtes dette bidrag fra Unionen og dens medlemsstater formelt som deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag, og bidraget blev meddelt UNFCCC's sekretariat den 6. marts 2015[9].

(8) I meddelelsen, som ledsager forslaget om Unionens undertegnelse af Parisaftalen[10], fremhæves det, at den globale overgang til renere energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter i hele det politiske spektrum. Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, som kan give borgerne sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser. Det kræver en fortsat ambitiøs klimaindsats og fremskridt med hensyn til andre aspekter af energiunionen at nå dette mål[11].

(9) Rådet bekræftede i sine konklusioner af 18. september 2015, at Unionen og dens medlemsstater har til hensigt at handle i fællesskab i henhold til Parisaftalen, og hilste Norge og Islands hensigt om at deltage i denne fælles indsats velkommen.

(10) Unionen og medlemsstaternes fælles indsats vil blive aftalt rettidigt og omfatte det respektive emissionsniveau, der er tildelt Unionen i henhold til direktiv 2003/87/EF og medlemsstaternes respektive emissionsniveauer.

(11) Det er et krav i henhold til Parisaftalens artikel 4, stk. 16, at sekretariatet oplyses om denne fælles indsats, herunder det emissionsniveau, som hver part skal holde sig inden for i den relevante periode.

(12) Parisaftalen er i overensstemmelse med Unionens miljømål, jf. traktatens artikel 191, især målene om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

(13) Parisaftalen bør derfor indgås på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Parisaftalen, som den 12. december 2015 blev vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til Parisaftalen er knyttet til denne afgørelse som bilag I.

Den dertil knyttede kompetenceerklæring i bilag II er også godkendt på Unionens vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, som er beføjet til på Unionens vegne at deponere ratifikationsinstrumentet hos De Forenede Nationers generalsekretær i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i Parisaftalen sammen med erklæringen om kompetence.

---

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 af 2. marts 2016.

11 COM(2015) 80 af 25. februar 2015.

Artikel 3

1. Unionens ratifikationsinstrument deponeres hos depositaren.

Medlemsstaterne bestræber sig på at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på deponering samtidig med Unionen.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres beslutninger om at ratificere Parisaftalen eller efter omstændighederne om den sandsynlige dato for afslutningen af de nødvendige procedurer.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand